

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Klokočki, u upravnom sporu tužitelja S. d.o.o., R., R. 19, protiv tuženika Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Rijeka, Riva 10/I, radi ovrhe spomeničke rente, dana 18. kolovoza 2016. godine,

p r e s u d i o j e

Poništava se rješenje Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, KLASA: UP/II-363-05/15-03/3, URBROJ: 2170/1-03-08/5-15-2 od 2. studenog 2015. godine i predmet se vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Grada Rijeke, Odjela gradske uprave za komunalni sustav, KLASA: UP/I-363-01/15-09/134, URBROJ: 2170/01-02-20-15-4 od 1. rujna 2015. godine, odbačena je kao nepravodobna žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja istog prvostupanjskog tijela od 10. lipnja 2015. godine, KLASA: UP/I-363-01/15-09/134, URBROJ: 2170/01-02-20-15-1, kojim je protiv tužitelja određena ovrha radi prisilne naplate spomeničke rente za 2013., 2014. i 2015. godinu.

Protiv prvostupanjskog rješenja, KLASA: UP/I-363-01/15-09/134, URBROJ: 2170/01-02-20-15-4 od 1. rujna 2015. godine tužitelj je podnio žalbu koju je tuženik odbio kao neosnovanu rješenjem od 2. studenog 2015. godine, KLASA: UP/II-363-05/15-03/3, URBROJ: 2170/1-03-08/5-15-2.

Tužitelj osporava zakonitost navedenog drugostupanjskog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Osporava utvrđenje tuženika da mu je rješenje o ovrsi dostavljeno dana 6. srpnja 2015. godine kao i da mu je prilikom prve dostave ostavljena obavijest o obvezi da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave te tvrdi da je predmetno rješenje primio dana 17. srpnja 2015. godine. Također, navodi da je rješenjem o ovrsi određen rok za žalbu od 15 dana te ističe kako je rok za žalbu istekao 1. kolovoza 2015. godine, a ne 14. srpnja 2015. godine kako se navodi u obrazloženju pobijanog rješenja tuženika. Tužbenim zahtjevom predlaže da Sud poništi drugostupanjsku odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu, u bitnome, ponavlja navode iznijete u obrazloženju pobijane odluke. Dodatno ističe da je predmetno rješenje o ovrsi tužitelju dostavljeno u skladu

s odredbom čl. 85. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09; dalje: ZUP), odnosno ubacivanjem u sandučić budući da tužitelj niti nakon drugog pokušaja dostave nije zatečen na mjestu dostave. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Obzirom da su se stranke o tome izričito suglasile, a Sud nije našao potrebnim izvoditi druge dokaze, osim uvidom u spis predmeta upravnog postupka, ovaj spor riješen je bez održavanja rasprave, sukladno odredbi čl. 36. st. 1. tč. 5. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14; dalje: ZUS).

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, ali iz drugih razloga od onih koji se navode u tužbi.

Iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta upravnog postupka proizlazi da je rješenje o ovrši od 10. lipnja 2015. godine, KLASA: UP/I-363-01/15-09/134, URBROJ: 2170/01-02-20-15-1, tužitelju dostavljeno dana 6. srpnja 2015. godine na način da je predmetno pismeno ubačeno u poštanski sandučić, sukladno odredbi čl. 85. st. 3. ZUP-a.

Odredbom čl. 114. st. 10. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN br. 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14; dalje: ZZOKD) propisano je da se na ovršni i žalbeni postupak primjenjuju odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu, dok relevantna odredba čl. 23. st. 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN br. 36/95, 109/95, 21/96, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 56/13, 94/13, 153/13, 147/14; dalje: ZKG) upućuje na primjenu odredbi Općeg poreznog zakona (NN br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15; dalje: OPZ). Naime odredbom čl. 23. st. 5. ZKG-a propisano je da izvršno rješenje o komunalnoj naknadi (u konkretnom slučaju rješenje o spomeničkoj renti) izvršava upravno tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi komunalnog gospodarstva u postupku i na način određen propisima o prisilnoj naplati poreza na dohodak odnosno dobit.

Dakle, budući da gore citirane odredbe ZZKOD-a i ZKG-a propisuju da se naplata spomeničke rente provodi prema odredbama zakona kojima je reguliran postupak prisilne naplate poreza i drugih javnih davanja, odnosno OPZ-a, što znači da se rješenje o ovrši kojim se određuje prisilna naplata spomeničke rente donosi na način i prema pravilima OPZ-a, a što takvom rješenju daje karakter poreznog akta (čl. 49. OPZ-a), to se i dostava takvog rješenja može izvršiti samo prema odredbama spomenutog propisa.

Sukladno prethodnom, nakon što je drugi pokušaj dostave predmetnog rješenja tužitelju ostao bezuspješan dostavljač je bio dužan postupiti sukladno odredbi čl. 51. st. 6. OPZ-a koja propisuje da se u takvim situacijama pismeno vraća poreznom tijelu (u konkretnom slučaju to bi bio Odjel gradske uprave za komunalni sustav Grada Rijeke), a da se na mjestu dostave ostavlja obavijest u kojoj se, između ostalog, naznačuje mjesto gdje se porezni akt može preuzeti i pravne posljedice nepreuzimanja poreznog akta. Dostava izvršena na gore opisani način smatra se obavljenom istekom petnaestog dana od dana ostavljanja obavijesti.

Stoga, budući da dostava rješenja Grada Rijeke, Odjela gradske uprave za komunalni sustav od 10. lipnja 2015. godine, KLASA: UP/I-363-01/15-09/134, URBROJ: 2170/01-02-20-15-1, tužitelju nije izvršena na pravilan način, a imajući pritom u vidu da pravni učinci odluka javnopravnih tijela u odnosu na stranku nastupaju onog dana kada je takva odluke stranci

pravilno dostavljena, Sud utvrđuje da je pogrešno postupilo prvostupanjsko tijelo kada je žalbu tužitelja odbacilo kao nepravodobnu.

Slijedom iznijetog, odluka tuženika ocjenjuje se nezakonitom pa je stoga, temeljem čl. 58. st. 1. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u izreci presude. U ponovnom postupku drugostupanjsko tijelo vezano je pravnim shvaćanjem i primjedbama suda (čl. 81. st. 2. ZUS-a).

Kako tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, za tužitelja nije nastala obveza plaćanja sudskih pristojbi sukladno odredbi čl. 5. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15).

U Rijeci, dana 18. kolovoza 2016. godine

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba (čl. 66.a ZUS-a).